

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 156

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 22 februarie 2005

SUMAR

	Pagina		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		Decizia nr. 25 din 20 ianuarie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 228 alin. 6 din Codul de procedură penală....	5-6
Decizia nr. 510 din 18 noiembrie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase în România	1-4	Decizia nr. 36 din 25 ianuarie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă.....	6-8
		★	
		Rectificări	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 510 din 18 noiembrie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase în România, excepție ridicată din oficiu de către Judecătoria Brașov în Dosarul nr. 573/2004 al acestei instanțe.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 428 D/2004 și nr. 536 D/2004, care au ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Eraclie Gheorghe Enuică și Mihai M. Enuică în Dosarul nr. 14.508/2003 al Judecătoriei Sectorului 3 București și de

Ecaterina Sanfira în Dosarul nr. 929/2004 al Tribunalului Gorj — Secția civilă.

La apelul nominal în Dosarul nr. 428 D/2004 lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

La apelul nominal în Dosarul nr. 536 D/2004 răspunde, pentru autorul excepției, avocat Ilie Luță, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor sus-menționate, având în vedere obiectul identic al excepțiilor ridicate.

Apărătorul autorului excepției în Dosarul nr. 536 D/2004 solicită admiterea conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării cauzelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 428 D/2004 și nr. 536 D/2004 la Dosarul nr. 377 D/2004, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, se acordă cuvântul pe fond.

Apărătorul autorului excepției în Dosarul nr. 536 D/2004 solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, susținând oral concluziile scrise depuse la instanța care a sesizat Curtea.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, motivând că textul de lege criticat a fost abrogat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 18 mai 2004, din 29 aprilie 2004 și din 22 septembrie 2004, pronunțate în dosarele nr. 573/2004, nr. 14.508/2003 și nr. 929/2004, **Judecătoria Brașov, Judecătoria Sectorului 3 București și Tribunalul Gorj — Secția civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34¹ alin. (1) din Legea nr. 362/2003 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 24/2003 pentru perfecționarea cadrului legislativ privind regimul metalelor prețioase în România, art. 31 din Legea nr. 261/2002, prin care s-a introdus art. 34¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase în România, și art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase în România.** Excepția a fost ridicată din oficiu de Judecătoria Brașov, de Eraclie Gheorghe Enuică și Mihai M. Enuică în procese civile având ca obiect o revendicare mobilă și de Ecaterina Sanfira într-o cauză având ca obiect recursul împotriva unei sentințe civile prin care s-a respins acțiunea în restituire a unor monede de aur, confiscate abuziv.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia formulează, în esență, aceeași critică, considerând că prevederile legale supuse controlului încalcă dispozițiile constituționale ale art. 44 alin. (1) privind garantarea dreptului de proprietate și ale art. 44 alin. (2) teza întâi

privind garantarea și ocrotirea în mod egal de lege a dreptului de proprietate privată, indiferent de titular, întrucât condiționează restituirea bunurilor de încălcarea prevederilor legale în vigoare în perioada 1946—1990, prevederi care sunt abuzive. Aceste prevederi legale au fost abrogate, în opinia autorilor excepției, de art. 150 din Constituție privind conflictul temporal de legi, devenit în urma renumerotării art. 154 din Constituția republicată. Textul de lege criticat ar fi trebuit să prevadă un regim juridic similar celui aplicat imobilelor naționalizate, adică să dispună măsuri reparatorii și în ceea ce privește bunurile preluate în mod valabil, cu respectarea actelor normative în vigoare la data preluării.

Autorii excepției susțin că textul de lege criticat contravine și prevederilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, în art. 21 privind accesul liber la justiție și în art. 1 alin. (3) privind statul de drept, „în măsura în care oprește persoanele care nu au acceptat și/sau au renunțat la succesiunea persoanei îndreptățite la restituire să beneficieze de prevederile reparatorii ale Legii nr. 261/2002 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase în România“, precum și „în măsura în care oprește succesorii persoanei îndreptățite la restituire să își exercite acest drept la restituire în mod independent față de comoștenitori“. Astfel, în ceea ce privește încălcarea prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, autorii excepției consideră că textul de lege criticat „face posibilă existența unor discriminări în interiorul categoriei persoanelor îndreptățite, care nu se justifică din punctul de vedere al spiritului reglementării“, care este acela „de a se edicta o normă cu caracter reparatoriu“; discriminarea ar consta în aceea că aceste dispoziții de lege fac ca dreptul la restituire să depindă de „faptul juridic nonintențional în această privință al acceptării/renunțării la succesiune“, „conducând la discriminări consacrate legislativ între persoane care, din punct de vedere moral, deci și juridic, ar trebui să aibă aceleași drepturi în baza legii“. Din aceeași perspectivă, autorii excepției apreciază că art. 34¹ din ordonanță este contrar și art. 21 din Constituție. Încălcarea drepturilor și libertăților invocate are drept consecință încălcarea art. 1 alin. (3) din Constituție privitor la statul de drept.

Judecătoria Sectorului 3 București opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece art. 34¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase în România nu contravine prevederilor art. 16 alin. (1) și art. 21 din Constituție, întrucât nu creează discriminare între moștenitorii persoanei îndreptățite la restituire care au acceptat moștenirea în termen legal și moștenitorii renunțatori sau care nu au acceptat succesiunea, aceste persoane având posibilitatea să-și exercite drepturile cu respectarea prevederilor legale referitoare la succesiuni.

Tribunalul Gorj — Secția civilă opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, constatând totodată că există o deosebire între noțiunea de preluare abuzivă, așa cum este reglementată prin textul de lege supus controlului, și reglementarea acesteia în Legea nr. 10/2001. Deosebirea este justificată de domeniul de aplicare diferit al celor două acte normative.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate

președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și instituției Avocatul Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul a transmis Curții Constituționale punctul său de vedere în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, cu următoarea motivare:

Art. 34¹ alin. (1) a devenit art. 26 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000, ca urmare a modificării și republicării ei, și, în sensul celor stabilite prin Decizia Plenului Curții Constituționale nr. III din 31 octombrie 1995, Curtea urmează a se pronunța cu privire la aceste din urmă dispoziții. În legătură cu susținerile privind încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție, se arată că „între moștenitorii acceptanți ai persoanei îndreptățite la restituire și moștenitorii renunțători sau care nu au acceptat succesiunea în termen nu poate interveni o discriminare atâta timp cât aceste ultime categorii de persoane nu îndeplinesc condițiile cerute de lege pentru a dobândi moștenirea autorului lor“. În ceea ce privește critica constând în încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21, se apreciază că persoanele menționate de autorii excepției „au posibilitatea de a se adresa justiției, însă cu respectarea prevederilor legale referitoare la succesiune“, cu mențiunea că „din interpretarea sistematică a dispozițiilor Legii fundamentale reiese că cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi, însă au și obligațiile prevăzute de acestea“.

Avocatul Poporului a transmis Curții Constituționale punctul său de vedere în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, cu următoarea motivare:

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000, republicată, ca urmare a modificării, renumerotării articolelor și republicării ordonanței.

Dispozițiile art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 constituie un caz al aplicării art. 44 din Constituție privind garantarea dreptului de proprietate, prin posibilitatea creată persoanelor menționate în textul de lege atacat de a obține restituirea bunurilor care le-au fost preluate abuziv de stat.

Reglementările în baza cărora au fost preluate bunurile nu pot fi raportate la Constituția din 1991, deoarece s-ar încălca principiul neretroactivității legii, consacrat de art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală.

În ceea ce privește invocarea încălcării art. 16 alin. (1) din Constituție, apreciază că „dispozițiile legale indicate se aplică în mod egal tuturor persoanelor prevăzute de ipoteza normei, și anume persoanelor fizice sau juridice ale căror obiecte din metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase au fost preluate abuziv, fără a se face nici o diferențiere în cadrul acestei categorii“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de

judecătorii-raportori, susținerile apărătorului autorului excepției în Dosarul nr. 536 D/2004, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 29 ianuarie 2004, având următorul conținut:

— Art. 26 alin. (1): *„Persoanele fizice și juridice ale căror obiecte din metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase de natura celor prevăzute la art. 4 au fost preluate abuziv, cu încălcarea reglementărilor în vigoare, după anul 1946 și până în anul 1990, pot solicita restituirea acestora instanțelor de judecată de la domiciliul reclamantului, până la data de 31 decembrie 2003.“*

Din încheierea de sesizare a Curții Constituționale, pronunțată în Dosarul nr. 573/2004 al Judecătoriei Brașov, reiese că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 34¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase în România, în redactarea dată prin pct. 17 al articolului unic din Legea nr. 362/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 679 din 26 septembrie 2003.

În urma republicării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 190/2000, dispozițiile acesteia au fost renumerotate, iar textul care formează obiectul excepției se regăsește în art. 26 alin. (1).

Din încheierea de sesizare a Curții Constituționale, pronunțată în Dosarul nr. 14.508/2003 al Judecătoriei Sectorului 3 București, rezultă că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile pct. 31 din Legea nr. 261/2002, prin care s-a introdus art. 34¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase în România. Se observă însă că, prin pct. 17 al articolului unic din Legea nr. 362/2003 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 24/2003 pentru perfecționarea cadrului legislativ privind regimul metalelor prețioase în România, art. 34¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 a fost modificat, fără a se schimba însă esența reglementării juridice. Totodată, în temeiul art. III din Ordonanța Guvernului nr. 24/2003, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 362/2003, ordonanța criticată a fost republicată sub un alt titlu și dându-se textelor o nouă numerotare, art. 34¹ alin. (1) devenind astfel art. 26 alin. (1).

Așadar, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, în realitate, dispozițiile art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 29 ianuarie 2004, dispoziții

asupra căroră urmează să se pronunțe Curtea Constituțională prin prezenta decizie.

Autorii excepției consideră că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privitor la *egalitatea în drepturi*, în art. 21 privitor la *accesul liber la justiție*, în art. 1 alin. (3) referitor la *statul de drept*, în art. 44 alin. (1) referitor la *garantarea dreptului de proprietate* și în art. 44 alin. (2) teza întâi referitor la *garantarea și ocrotirea în mod egal de lege a dreptului de proprietate privată, indiferent de titular*.

Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000, raportate la art. 16 alin. (1) din Constituție, s-a pronunțat prin Decizia nr. 374 din 28 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 986 din 27 octombrie 2004, respingând excepția, cu următoarea motivare:

„[...] excepția de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase în România este neîntemeiată, deoarece textele normative criticate nu aduc atingere principiului fundamental al egalității cetățenilor în drepturi, consacrat în art. 16 alin. (1) din Constituție.

Astfel cum s-a statuat constant în jurisprudența Curții Constituționale și în acord cu practica Curții Europene a Drepturilor Omului, principiul egalității între cetățeni este înfrânt atunci când unor situații de fapt identice le corespund tratamente juridice diferite, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă. Or, textul de lege criticat nu instituie nici o condiție sau element care să determine aplicarea unui tratament juridic diferit persoanelor aflate în aceeași situație juridică, respectiv în ipoteza normei atacate.“

Pe de altă parte, din analiza textului de lege ce face obiectul excepției, sub aspectele criticate, prin raportare la dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, nu rezultă că art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 190/2000 conține prevederi contrare principiului nediscriminării, în sensul ocrotirii preferențiale a unora dintre persoanele din categoria celor îndreptățite la restituirea obiectelor din metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase.

Curtea constată, de asemenea, că asupra constituționalității dispozițiilor art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase în România, raportate la art. 21 și 44 din Constituție, s-a pronunțat prin mai multe decizii, respingând de fiecare dată excepția de neconstituționalitate.

Pentru a pronunța această soluție, prin Decizia nr. 299 din 6 iulie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 29 septembrie 2004, Curtea a statuat următoarele:

„Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 nu aduc atingere art. 44 alin. (1), (2) și (3) din Constituție, privind dreptul de proprietate privată, dimpotrivă, constituie un caz al aplicării textului constituțional, prin posibilitatea creată persoanelor menționate în dispoziția legală atacată de a obține restituirea bunurilor lor, preluate abuziv de stat. [...]

De asemenea, Curtea constată că textul criticat nu conține nici o prevedere prin care să limiteze sau să împiedice accesul la justiție, ci, așa cum s-a arătat, instituie posibilitatea și condițiile în care persoanele fizice și juridice ale căror obiecte de natura celor prevăzute în ordonanță au fost preluate abuziv, cu încălcarea reglementărilor în vigoare, se pot adresa justiției.“

Întrucât nu există o încălcare a drepturilor și libertăților invocate de autorul excepției, nu se poate reține nici contrarietatea între textul de lege criticat și art. 1 alin. (3) din Constituție privitor la statul de drept.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase în România, excepție ridicată din oficiu de Judecătoria Brașov în Dosarul nr. 573/2004 al acestei instanțe, de Eraclie Gheorghe Enuică și Mihai M. Enuică în Dosarul nr. 14.508/2003 al Judecătoriei Sectorului 3 București și de Ecaterina Sanfira în Dosarul nr. 929/2004 al Tribunalului Gorj — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 noiembrie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 25
din 20 ianuarie 2005referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 228 alin. 6
din Codul de procedură penală

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 228 alin. 6 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Victor Belcin în Dosarul nr. 742/COM/2004 al Tribunalului Galați — Secția comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, deoarece dispozițiile legale criticate au fost modificate prin Legea nr. 480/2004 în sensul solicitat de autor.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 iulie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 742/COM/2004, **Tribunalul Galați — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 228 alin. 6 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Victor Belcin în dosarul cu numărul de mai sus, având drept obiect soluționarea unei cereri formulate în baza Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul legal criticat nu garantează valorile supreme specifice unui stat democratic, dat fiind faptul că nu are posibilitatea efectivă de a se apăra și de a avea acces la informații de interes public, deoarece părții interesate i se aduce la cunoștință doar soluția de neurmărire penală dispusă în cauză. Or, pentru a-și formula apărarea, partea are nevoie nu numai de soluția pronunțată, ci și de motivele pe care aceasta s-a întemeiat, cu respectarea dreptului de a putea studia dosarul.

Tribunalul Galați — Secția comercială opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, dar și-a exprimat acest punct de vedere nu cu privire la alin. 6 al art. 228, ci cu privire la alin. 5 al aceluiași articol din Codul de procedură penală, potrivit căruia, „Dacă procurorul constată că nu sunt întrunite condițiile arătate în alin. 4, restituie actele organului de urmărire penală, fie

pentru completarea actelor premergătoare, fie pentru începerea urmăririi penale“.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul României apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece, în temeiul dispozițiilor constituționale ale art. 126 alin. (2), legiuitorul este unica autoritate competentă să reglementeze procedura de judecată, cu respectarea celorlalte norme constituționale. La instituirea acestor reguli de desfășurare a procedurilor judiciare legiuitorul are în vedere particularitățile fiecărei categorii de cauze. Procesul penal este guvernat de principiul celerității, consacrat de art. 1 din Codul de procedură penală, iar organele judiciare, părțile și ceilalți participanți la proces au obligația să efectueze actele procesuale și procedurale cu respectarea acestui principiu.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile art. 228 alin. 6 din Codul de procedură penală, care reglementează competența procurorului de a confirma prin rezoluție motivată propunerea de neîncepere a urmăririi penale, nu aduc atingere sub nici un aspect dreptului la apărare al părților. Totodată, potrivit noii redactări a textului legal criticat, s-a instituit obligativitatea comunicării persoanei vătămate nu numai a soluției dispuse, ci și a copieii de pe rezoluția procurorului, creându-se astfel posibilitatea părții interesate de a se prevala de toate garanțiile dreptului la apărare.

Referitor la susținerea autorului excepției în sensul că textul legal criticat contravine art. 1 alin. (3) din Legea fundamentală, Avocatul Poporului arată că aceasta nu poate fi reținută, deoarece prerogativele acordate procurorului de către legiuitor în ceea ce privește începerea urmăririi penale nu aduce atingere sub nici un aspect valorilor supreme garantate prin articolul constituțional invocat.

Art. 31 alin. (1) din Constituție nu are incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 228 alin. 6 din Codul de procedură penală, care la data sesizării instanței de contencios constituțional avea următorul conținut: „*În cazul în care procurorul este de acord cu propunerea, o confirmă prin rezoluție motivată și înștiințează despre aceasta persoana care a făcut sesizarea.*”

Ulterior sesizării Curții Constituționale prin Încheierea din 15 iulie 2004, textul legal criticat a fost modificat și completat prin Legea nr. 480/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.088 din 23 noiembrie 2004. În noua sa redactare, art. 228 alin. 6 din Codul de procedură penală a păstrat în esență soluția legislativă anterioară, dar este de natură să înlăture criticile pe care autorul și-a întemeiat motivarea excepției, și are următorul conținut: „*În cazul în care procurorul este de acord cu propunerea, o confirmă prin rezoluție motivată. Copie de pe rezoluție se comunică persoanei care a făcut sesizarea, precum și, după caz, persoanei față de care s-au efectuat acte premergătoare.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) referitoare la statul de drept, ale art. 24 alin. (1) referitoare la garantarea dreptului

la apărare și ale art. 31 alin. (1) referitoare la neîngrădirea dreptului oricărei persoane de a avea acces la o informație de interes public.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a fost ridicată într-o cauză în care autorul excepției a solicitat instanței de judecată obligarea Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Galați de a-i comunica motivarea rezoluțiilor de neîncepere a urmăririi penale confirmate în dosarele nr. 81/P/2001 și nr. 57/P/2001.

În motivarea excepției se susține că textul de lege atacat contravine prevederilor constituționale invocate, prin faptul că nu instituie obligativitatea comunicării către persoanele interesate a motivelor pe care se întemeiază rezoluția procurorului de neîncepere a urmăririi penale.

Curtea constată însă că, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*” și, prin urmare, nu are competența de a cenzura o redactare eliptică a textului legal criticat și nici de a face propuneri de lege ferenda. În sensul acestor reglementări legale, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Pe de altă parte, după sesizarea Curții Constituționale textul de lege atacat a fost modificat prin Legea nr. 480/2004 în sensul dorit de autorul excepției, astfel că susținerile acestuia au rămas fără obiect.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 228 alin. 6 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Victor Belcin în Dosarul nr. 742/COM/2004 al Tribunalului Galați — Secția comercială. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 ianuarie 2005.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 36

din 25 ianuarie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „CET Govora” — S.A. din Râmnicu Vâlcea în Dosarul nr. 7.594/2004 al Judecătoriei Râmnicu Vâlcea.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, apreciind că textul de lege criticat, prin condiționarea suspendării executării silite de depunerea unei cauțiuni, nu contravine prevederilor constituționale invocate.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 octombrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 7.594/2004, **Judecătoria Râmnicu Vâlcea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „CET Govora” — S.A. din Râmnicu Vâlcea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă încalcă prevederile art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție, deoarece condiționarea admiterii cererii de suspendare a executării silite de depunerea unei cauțiuni (al cărei quantum este lăsat la libera apreciere a instanței de judecată) constituie o atingere adusă accesului liber la justiție. În opinia autorului excepției, accesul liber la justiție trebuie asigurat nu numai în privința cererii introductive, ci și cu privire la oricare dintre cererile pe care părțile litigante le formulează pe parcursul procesului.

Judecătoria Râmnicu Vâlcea apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată, „deoarece măsura plății unei cauțiuni se impune pentru a proteja interesele creditorului”.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. În susținerea acestui punct de vedere invocă jurisprudența Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 67/2004 și Decizia nr. 289/2004.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. În acest sens arată că nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate a art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă față de prevederile art. 21 alin. (1), (2) și (3) din Constituție, întrucât dispozițiile legale criticate nu îngădesc sub nici un aspect liberul acces la justiție și nici nu împiedică părțile interesate de a apela la instanțele judecătorești și de a se prevala de toate garanțiile procesuale. În susținerea acestui punct de vedere este invocată jurisprudența Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 227/2004. De altfel, apreciază că dispozițiile criticate sunt norme de procedură, reprezentând opțiunea legiuitorului, în deplină conformitate cu art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege. În final apreciază că, în ceea ce privește dispozițiile art. 21 alin. (4) din Constituție, referitoare la jurisdicțiile speciale administrative, acestea nu au relevanță în cauza de față.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora: *„Până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune în cuantumul fixat de instanță, în afară de cazul în care legea dispune altfel.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1) și (2), potrivit cărora: *„(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) Nici o lege nu poate îngădi exercitarea acestui drept.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași prevederi constituționale. Astfel, prin numeroase decizii, precum Decizia nr. 227 din 18 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 28 mai 2004, Decizia nr. 375 din 28 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 940 din 14 octombrie 2004, și Decizia nr. 404 din 7 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.027 din 8 noiembrie 2004, Curtea Constituțională a statuat că textul de lege criticat este constituțional.

Cu acele prilejuri Curtea a constatat că „art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă reglementează condițiile procedurale de admisibilitate a unui capăt de cerere intermediar, formulat prin cererea introductivă sau separat, în cadrul contestației la executare. Textul de lege criticat constituie o normă de procedură, iar, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, *«Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege»*.

Constituția, consacrand dreptul fundamental de acces liber la justiție, nu interzice stabilirea prin lege a anumitor condiții, reguli de procedură, în privința exercitării acestui drept. Pe de altă parte, dreptul la un proces echitabil trebuie asigurat tuturor părților din proces.

Pentru aceste motive, condiționarea suspendării executării silite de depunerea unei cauțiuni, în quantum stabilit de instanța judecătorească, se impune pentru prevenirea exercitării abuzive a dreptului de a cere suspendarea executării, precum și pentru protejarea intereselor legitime ale creditorilor, legate de executarea cât mai operativă a creanțelor lor, stabilite prin titluri executorii.

În același timp, depunerea cauțiunii constituie o garanție în sensul că, în urma respingerii contestației la executare, creditorul va putea cere și obține despăgubiri pentru pagubele suferite datorită întârzierii executării silite“.

Deoarece nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d), precum și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „CET Govora“ — S.A. din Râmnicu Vâlcea în Dosarul nr. 7.594/2004 al Judecătoriai Râmnicu Vâlcea.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 ianuarie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

★

RECTIFICĂRI

În cuprinsul Regulamentului de organizare și funcționare a Curții Constituționale, aprobat prin Hotărârea Plenului Curții nr. 2 din 28 ianuarie 2005 și publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 4 februarie 2005, se fac următoarele rectificări (care nu aparțin Redacției „Monitorul Oficial“, Partea I):

— la art. 5 lit. l) și la art. 31 alin. (1) lit. p), în loc de: „... *răspunderea materială...*“, respectiv „... *răspunderii materiale...*“, se va citi: „... *răspunderea patrimonială...*“, respectiv „... *răspunderii patrimoniale...*“.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

5 948368 005280